

Ubi lex, ibi poena

“Waar een wet is, daar is ook straf”

Waar een wet is, daar is ook straf. Zo ondervond zeer recent de heer S. van der B. van het, aan zijn volledige achternaam, gelijknamige accountantskantoor. De heer H. (werkzaam bij PSV) werd aangemerkt als medeverdachte. Dit gezegd hebbende en ervan uitgaande dat u bekend bent met het vorenstaande, concludeert u waarschijnlijk dat ik hier erg kort door de bocht ga. “Daar is ook straf”, zo luidt het tweede deel van de zin. Waar een wet is, daar is ook straf. Moeilijk. Wat is straf? Als ik de Dikke van Dale erop nasla leert me dat het woord “straf” zomaar een driekwart kolom krijgt toebedeeld voor wat betreft de uitleg. In beginsel lees ik: “maatregel of bejegening ter vergelding van een ongeoorloofde daad of van een verzuim (komma)”. Was er in dit geval sprake van een ongeoorloofde daad is de vraag die ik mij stel? Met de inval van de FIOD dient die vraag namelijk nog steeds te worden beantwoord. Bij de FIOD zal wel sprake zijn van een ernstig vermoeden dat sprake is van een ongeoorloofde daad, maar de competente rechter heeft op dat moment deze vermoedens nog niet bevestigd, noch zal er op dat moment sprake zijn van een bekentenis van de vermoedelijke dader, anders was de inval niet noodzakelijk. Technisch gesproken was aldus geen sprake van een straf. Uit diverse artikelen vlak na de arrestatie van S. begreep ik dat er sprake is geweest van fiscale grensoverschrijdende (topografisch gezien) advisering en dat het advies op basis waarvan de beschuldigingen rustten een algemeen voorkomende en toegestane “constructie” betrof. Nu zijn wetboeken en met name op het gebied van fiscaal recht geen eenvoudige kost. Belastingverdragen, welke in het internationaal fiscaal recht tot verplichte kost behoren, zijn zo mogelijk nog lastiger te doorgronden. Het is niet voor niets dat er regelmatig geprocedeerd moet worden tot aan de Hoge Raad om een oordeel te vragen of een bepaalde wet juist is toegepast. Sommige gevallen legt de Hoge Raad nog voor aan het Europees Hof om te vragen hoe bepaalde zaken moeten worden uitgelegd. Ondanks of dankzij al deze onduidelijkheden doen fiscalisten als S. hun werk en proberen natuurlijk, maar ook slechts, maximaal fiscaal voordeel voor hun cliënten te behalen. Het is dan ook de vraag of de aanhouding van S. en zijn verblijf in het cachot niet een erg overdreven gebeuren is. Maar ja, er is toch nog geen sprake van straf?

Ik had u al een deel van de omschrijving van het woord straf volgens de DvD gegeven en eindigde daarbij met (komma). Na deze komma gaat de omschrijving van het woord namelijk als volgt verder: ”gewoonlijk met de bedoeling de bedrijver van herhaling of anderen van soortgelijke daden of nalatigheden af te schrikken”. Dit gelezen hebbende denk ik zeker dat sprake is van “straf”. “Die S. van der B. met zijn fiscale grensverkennende (niet topografisch) publicaties moeten we eens als voorbeeld stellen”, lijkt de gedachte te zijn geweest. “We zullen hem en de zijnen eens tot voorzichtigheid dwingen!!!”. Ja, als ik het zo bekijk is er zeker sprake van straf. S. heeft straf gekregen voordat de misdaad is bewezen, en fiscaal adviserend Nederland kijkt benepen toe terwijl de eigen “zonden” worden overdacht. Een wedstrijdpunt voor de fiscus.

Ubi lex, ibi poena. Dat kan wel gesteld worden. Het is al een straf de Wet te moeten lezen en doorgronden! Toch moet ik u de volgende zaken kort onder de aandacht brengen omdat ze voor u van belang kunnen zijn.

Levensloopregeling

Het konijn dat onze minister-president persoonlijk uit zijn hoge hoed heeft getoverd heet de “levensloopregeling”. Deze is van belang voor werkgevers. Primair moet u weten dat uw personeel recht heeft op deelname aan een dergelijke regeling. Het zal wellicht in de oren van velen curieus klinken dat u verplicht bent mee te werken aan de opbouw van het “spaarverlof” maar dat u als

werkgever niet verplicht bent mee te werken aan het eigenlijke verlof. Zulks kan en zal in de toekomst waarschijnlijk wel worden vastgelegd in CAO's. U zult echter moeten overwegen of u niet een collectieve regeling gaat aanbieden aan uw personeel. U loopt namelijk de kans dat, wanneer u geen regeling aanbiedt, u geconfronteerd zult worden met evenveel diverse regelingen als dat u personeelsleden heeft. Tenslotte is het van belang te weten dat de levensloopregeling niet samen mag vallen met de spaarloonregeling. Een werknemer kan dus maar van één van beider regelingen gebruik maken. Het is voor uw personeel van belang de keuze te maken voor het einde van het kalenderjaar. Natuurlijk is de volledige levensloopregeling aanzienlijk uitgebreider dan het vorenstaande. Mocht u meer willen weten over de levensloopregeling dan verzoek ik u contact op te nemen met ondergetekende of uw assurantietussenpersoon.

Eerste dag melding

Vanaf 2006 zal de "eerste dag melding" worden ingevoerd. Dit houdt in dat het feit dat u een nieuw personeelslid heeft aangenomen uiterlijk de eerste werkdag van dit personeelslid zal moeten worden gemeld bij de "polisinstantie". Zoals u wellicht zult weten, wordt het UWV (bedrijfsvereniging) grotendeels opgedoekt en hebben we voor wat betreft de afdracht voornamelijk te maken met de belastingdienst. Deze zal zich dus tevens gaan bezig houden met de inning van de premies werknemersverzekeringen. Deze "eerste dag melding" zal wettelijk worden en wij zullen nog met elkaar in overleg moeten treden voor wat betreft het antwoord op de vraag of u zelf zorg gaat dragen voor deze melding of dat ons kantoor deze melding voor haar rekening zal nemen. In tegenstelling tot de huidige melding (MSV) aan de bedrijfsvereniging zal de nieuwe melding namelijk wel erg eenvoudig zijn aangaande de door te geven informatie.

Privé gebruik auto via de loonbelasting

In eerdere nieuwsbrieven heb ik al gewag gemaakt van de schier onmogelijk controleerbare en uitvoerbare regeling dat de belasting over "privé gebruik auto" met ingang van 2006 via de loonbelasting zal worden ingehouden op het salaris van de betreffende werknemer. Indien een werknemer de auto voor minder dan 500 kilometer per jaar voor privé doeleinden zou gebruiken, zou de inhouding van loonheffing achterwege mogen blijven. De controle op die kilometers zou bij de werkgever worden neergelegd, inclusief het risico op naheffing. Ons aller kamerlid Dezentjé Hamming heeft tezamen met anderen het kabinet duidelijk gemaakt dat de voorziene en beloofde administratieve lastenverlichting van 25% voor de werkgevers in één klap zal worden weggevaagd met de invoering van deze regeling. Op 4 november jongstleden heeft Staatssecretaris Wijn een nota van wijziging naar de Tweede Kamer gezonden. *Een werknemer die minder dan 500 km privé in een auto van de werkgever rijdt, kan belastingheffing voorkomen door vooraf een 'verklaring geen privégebruik' aan de Belastingdienst te overhandigen. De werkgever hoeft dan geen loonbelasting over het privégebruik van de auto van de zaak meer namens de werknemer in te houden. Met de verklaring is de werkgever gevrijwaard van zijn verantwoordelijkheid van de afdracht van loonbelasting over privégebruik van de auto van de zaak.* De ministerraad is op voorstel van staatssecretaris Wijn van Financiën akkoord met deze nota van wijziging. **Driewerf Hoezee!**

Ik kan me voorstellen dat u thans voldoende leesvoer tot u heeft genomen. Mocht u echter nog energie over hebben, dan raad ik u aan onze periodiek FISCAAL ACTUEEL te lezen!

Martijn Hersbach